

MKOE: jogellenes helyzet, tömeges bírságok a "hiányzó" bankszámlák miatt

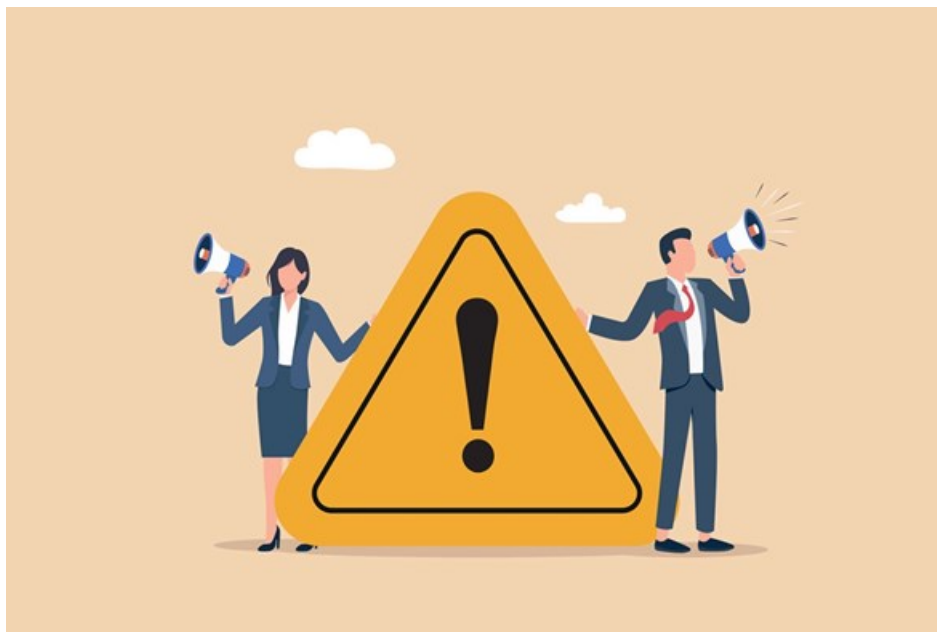
adozona.hu

2026.08.07., 10:00 Frissítve: 2026.08.07., 09:27

A bankszámlanyitás rendszerszintű akadályozása, a pénzforgalmi számlanyitási kötelezettség teljesíthetatlenné válása és az erre épülő hatósági szankcionálás miatt 2026. május 14-én Ruszin Zsolt, az MKOE alelnöke az MKOE nevében bejelentéssel és intézkedési kezdeményezéssel fordult az illetékes hatóságokhoz, melyre a hatóságok és az MNB azóta sem válaszolt. A válasz elmaradása az MKOE alelnöke szerint jogszabálysértő (Panasztv. 1-5. §) – derül ki Ruszin Zsolt, az MKOE alelnöke illetékes hatóságokhoz, továbbá az Adózónához is eljuttatott leveléből.

Állítsa be, hogy az Adózóna cikkeit mindig az elsők között lássa a Google keresőben

MKOE: jogellenes helyzet által okozott "hiányzó" bankszámlák miatti nagy számú bírságolás – a kép illusztráció

Forrás: Shutterstock

„Az alábbi beadvánnyal rendszerszintű problémára hívom fel a figyelmet: Magyarországon a gazdasági társaságok jelentős részénél a pénzforgalmi számlanyitási kötelezettség teljesítése a gyakorlatban nem kizárólag az adózó magatartásától függ, mert egyes pénzforgalmi szolgáltatók indokolás nélkül, külföldi tulajdonosi vagy ügyvezetői érintettség, székhelyszolgáltató igénybevétele, korábbi vagy fennálló adótartozás, illetve pusztán „kockázati megítélés” alapján megtagadják a bankszámlanyitást. Az adózó oldalán ugyanakkor a belföldi pénzforgalmi számla fenntartása törvényi kötelezettség, amelyet az adóhatóság és a cégbíróság számon kér rajta (Art. 114.§ (1)).

A helyzet lényege tehát az, hogy az állam olyan kötelezettséget szankcionál, amelynek teljesítését a bankrendszer egyre gyakrabban ténylegesen ellehetetleníti. Ez nem jogállami működés, hanem intézményi felelősségelhárítás. A bank nem köt számlaszerződést, az MNB ezt évek óta nem kezeli megfelelő súlyú piaci hozzáférési problémaként, a NAV most tömegesen jelzi a hiányzó számlákat, a cégbírság pedig bírságol és törvényességi felügyeleti eszközökkel lép fel olyan cégekkel szemben, amelyek adott esetben nem jogkerülők, hanem a banki elutasítások áldozatai.

Különösen aggályos, hogy a probléma nem új keletű. A folyamat körülbelül 2018-tól érzékelhető, majd 2026 tavaszára vált tömegessé és gazdaságilag is veszélyessé. Az elmúlt években a cégbírságok és a NAV előtt is látható volt, hogy egyes cégek nem rendelkeznek bejelentett pénzforgalmi számlával, ennek ellenére nem látható, hogy az állam a jelenséget rendszerszintű okként, nemzetgazdasági kockázatként vagy pénzügyi hozzáférési problémaként kezelte volna. Most viszont a hatósági oldal hirtelen aktívvá vált, de nem a banki elutasítások okát, hanem a következményt szankcionálja.

Az MNB szerepe ebben különösen kritikus. A felügyelet nem teheti meg, hogy a pénzforgalmi piac működését kizárólag fogyasztóvédelmi panaszlogikára egyszerűsíti, miközben a vállalkozások bankszámlához jutása a gazdasági működés alapfeltétele. Az MNB saját tájékoztatása is a szolgáltatóhoz benyújtott panasz, majd a felügyeleti/vitarendezési út irányába tereli az ügyfeleket, de ez tömeges bankszámlanyitási elutasítások esetén elégtelen, mert itt már nem egyedi fogyasztói sérelemről, hanem piacműködési zavarról van szó. (Magyar Nemzeti Bank)

A banki kockázatkezelés és a pénzmosás-megelőzési megfelelés nem lehet biankó felhatalmazás a gazdasági szereplők indokolás nélküli kizárására. Ha egy cég törvényesen bejegyzett, adószámmal rendelkezik, működni kíván, és törvény írja elő számára a pénzforgalmi számlát, akkor a bankrendszer nem működhet úgy, hogy az ügyfelet tényleges jogorvoslat nélkül kizárja az alapvető pénzforgalmi infrastruktúrából. Az indokolás nélküli vagy sablonos elutasítás a jogkövető működést nem ösztönzi, hanem a feketegazdaság, a készpénzforgalom, a strómanmegoldások és a külföldi pénzforgalmi kerülőutak felé nyomja a vállalkozásokat.

A NAV mostani aktivitása önmagában érthető lenne, ha a hatóság a probléma teljes vertikumát kezelné. Az azonban elfogadhatatlan, ha az adóhatóság csupán lejelenti a cégbírság felé a hiányzó pénzforgalmi számlát, miközben nem vizsgálja, hogy az adózó tett-e valós számlanyitási kísérletet, hány bank utasította el, milyen indokkal, és a mulasztás ténylegesen felróható-e neki. A kötelezettség objektív fennállása nem azonos a szankcionálhatóság automatikus megalapozásával.

A cégbírsági gyakorlat szintén tarthatatlan, ha ész nélkül bírságol. A törvényességi felügyeleti eljárás célja nem az, hogy az állam a bankrendszer hozzáférési hibáit a vállalkozásokon verje le. A cégbírságnak hivatalból is észlelnie kellene, hogy a pénzforgalmi számla hiánya tömegesen nem feltétlenül cégjogi deviancia, hanem pénzügyi szolgáltatói hozzáférési probléma. A Ctv. szerinti törvényességi felügyelet nem lehet automata bírsággyár, különösen akkor nem, ha az eljárás alapjául szolgáló állapotot más, felügyelt piaci szereplők magatartása idézi elő vagy tartja fenn (Ctv. 51.§, 52.§). (Jogtár)

Ez a gyakorlat az országnak rossz. Rossz az államnak, mert a gazdasági szereplőket a transzparens banki pénzforgalom helyett készpénzbe, külföldi fintech-megoldásokba vagy működésképtelenségbe kényszeríti. Rossz a NAV-nak, mert csökkenti az ellenőrizhető pénzmozgások arányát. Rossz a cégbírságnak, mert formális bírságolási tömegeljárásba tolja a cégjogi rendszert. Rossz az MNB-nek, mert a felügyelt pénzforgalmi piac működési hiányosságát hagyja eszkalálódni. Rossz a tisztességes vállalkozásoknak, mert nem adóelkerülőként, hanem banki ügyfélként buknak el. Rossz Magyarországnak, mert vállalkozásellenes, befektetésellenes és adminisztratív kockázatot termel.

Kérem ezért, hogy az illetékes szervek ne a tünetet büntessék, hanem az okot tárják fel. Ennek keretében indokolt megvizsgálni, hogy 2018 óta hány esetben tagadták meg pénzforgalmi szolgáltatók gazdasági társaságok számlanyitását, milyen kockázati kategóriákra hivatkozva, milyen indokolási gyakorlattal, milyen jogorvoslati lehetőség mellett, és milyen hatással mindez a pénzforgalmi számlanyitási kötelezettség teljesítésére. Indokolt továbbá, hogy a NAV és a cégbírság a szankcionálás előtt vizsgálja: az adózó igazolhatóan megkísérelte-e a számlanyitást, kapott-e banki elutasítást, és a mulasztás valóban neki róható-e fel.

Kérem továbbá, hogy a cégbírságok a pénzforgalmi számla hiánya miatt indult eljárásokban ne alkalmazzanak automatikus bírságolási gyakorlatot, hanem biztosítsanak érdemi nyilatkozattételi lehetőséget arra, hogy az érintett cég bemutathassa a banki elutasításokat, a számlanyitási kísérleteket és az akadályozó körülményeket. Amennyiben az adózó a számlanyitást több pénzforgalmi szolgáltatónál is megkísérelte, a bírságolás helyett az ügyet rendszerszintű jelzésként kellene kezelni az MNB és a jogalkotó felé.

Kérem az MNB-t, hogy ne egyedi panaszügyként, hanem pénzforgalmi piaci hozzáférési problémaként vizsgálja a jelenséget, és adjon ki nyilvános felügyeleti értékelést arról, hogy a bankok milyen feltételek mellett, milyen indokolási kötelezettséggel, milyen jogorvoslati garanciák mellett tagadhatják meg gazdasági társaságoktól a pénzforgalmi számlanyitást. A pénzmosás-megelőzési megfelelés nem válhat a magyar gazdaság adminisztratív blokkolásának eszközévé.

Kérem a NAV-ot, hogy a cégbírószági jelzések mellett külön gyűjtse és elemezze azokat az eseteket, amikor a pénzforgalmi számla hiánya mögött dokumentált banki elutasítás áll. A NAV-nak nem az a feladata, hogy a bankrendszer által létrehozott működési akadályt pusztán mulasztásként továbbítsa, hanem az is, hogy az adókötelezettségek teljesíthetőségét veszélyeztető rendszerszintű problémát jelezze a jogalkotó és a felügyelet felé.

Kérem a jogalkotót és az érintett intézményeket, hogy vizsgálják meg egy garantált, alapvető vállalkozói pénzforgalmi számla vagy kijelölt szolgáltatói mechanizmus bevezetését azon cégek számára, amelyek egyébként törvényesen működnek, de piaci banki szolgáltatóktól ismételt elutasítást kapnak. Ha az állam kötelezővé teszi a pénzforgalmi számlát, akkor nem engedheti meg, hogy annak megnyitása teljesen kiszámíthatatlan, indokolás nélküli és tömegesen megtagadható piaci döntés legyen.

Összefoglalva: jelenleg az állam egyik keze kötelezővé teszi a bankszámlát, a másik keze bírságol a bankszámla hiánya miatt, miközben a felügyelt bankrendszer egyre több vállalkozást kizár a számlanyitásból. Ez így nem jogállami, nem vállalkozásbarát, nem adópolitikai és nem nemzetgazdasági érdek. Ez a működés a jogkövető vállalkozásokat bünteti, a szürkegazdaságot erősíti, és a magyar gazdasági környezet hitelességét rombolja.

Kérem a fentiek alapján a szükséges vizsgálatok megindítását, az automatikus bírságolási gyakorlat felülvizsgálatát, valamint az MNB, a NAV és a cégbíróságok közötti olyan eljárásrend kialakítását, amely nem a banki elutasítások áldozatait bünteti, hanem a pénzforgalmi hozzáférés rendszerszintű akadályait tárja fel és szünteti meg." – írja Ruszin Zsolt, a Magyar Könyvelők Országos Egyesületének elnöke.